

Paní Marie Lapišová ze Štítar a její životní příběh

Vypracovali: Jakub Šíp, Veronika Skalníková, Kateřina Benešová, Magdalena Hloušková, Šellenbergová Vanda, pod vedením Mgr. Anety Ostrožlíkové

Jsme žáky devátého ročníku 6. ZŠ v Kolíně a náš tým se účastní projektu „Příběhy našich sousedů“. Chceme ostatním vylíčit životní příběh paní Marie Lapišové, která se narodila 14. září roku 1941 ve Štítarech u Kolína. (Kuba)

Hudba na začátek (Yiruma – Do you - 00:00 min – 00:15)

Paní Marie Lapišová svůj příběh začala vyprávět od dětství. V roce 1945 byl Kolín dvakrát bombardován spojenci, na což si paní Marie pamatuje velmi živě, jelikož její tatínek pracoval v továrně Koramo, která vyráběla letecký benzín pro Němce. (Verča)

„...zažil takový ohromný nálet, kdy teda jen tak tak unikl smrti, kde bomby padaly přímo do té fabriky a oni se utíkali k Sendražicím schovat do lesíka, no a tím pádem, že utíkali do toho lesíka, tak se jako zachránili.“

Paní Marie chodila na základní školu ve Štítarech a v pátém ročníku přešla do Kolína na osmiletou základní školu. Během školní docházky patřila také k pionýrům a do Českého svazu mládeže. (Kačka)

Poté paní Marie studovala na Střední zdravotnické škole v Kolíně na maturitním oboru: Zdravotní sestra. Na studium velmi ráda vzpomíná. Po maturitě začala pracovat na interním oddělení v českobrodské nemocnici. (Majda)

...výborný kolektiv, fajn, to bylo moc hezký. Ale jedna sestra měla třeba 40 pacientů na starosti. Bylo to strašně moc. “

Na dovolené v Jánských Lázních potkala paní Marie budoucího manžela pana Miroslava Lapiše a po roční známosti se v roce 1968 vzali.. (Vanda)

Pan Miroslav pracoval u Ostravsko – karvinských dolů. Od horníků dostal byt v Karviné, kde se manželský pár usadil na 5 let a narodily se jim dvě dcery. Nejvíce rodinu poznamenal rok 1968. Paní Marie byla v šestém měsíci těhotenství. (Verča)

„...manžel odjel brzo ráno do práce, já jsem vstávala a vidím lítat bombardéry nad naším panelákem.“

„...a najednou vidím od hranic Polska jet tanky, tanky s těma „dělama“, tak jako namířený přímo na ten náš panelák.“

„...Tak jsem vylítla ven a letím do tý práce a tam všichni doktoři a sestry u obrazovek televizních koukali, co se děje.“

Po bouřlivých okamžicích operace Dunaj roku 1968 se rodina přestěhovala v roce 1971 do Kolína. Paní Marie začala pracovat v kolínské nemocnici na interním oddělení. (Vanda)

Aby se stala staniční sestrou, musela podstoupit komunistické školení v Čáslavi. V roce 1989, ale proběhla sametová revoluce. (Kuba)

Potom, za nějaký čas v roce 1990 asi v březnu, že se bude dělat znova nový konkurz na primáře a na vrchní sestry, všichni byli vedoucíma pracovníkama strany, takže museli odstoupit.“

Paní Marie po personální čistce v nemocnici nastoupila po sametové revoluci na post vrchní sestry interního oddělení kolínské nemocnice. S manželem začala hodně cestovat a užívat si života. (Kačka)

Na závěr nás zajímalo, co by paní Marie vzkázala budoucím generacím. (Majda)

„...já přikládám velkou váhu na učení a na vzdělávání. Aby člověk něco poznal, něco vybudoval, aby něco byl v té naší malé republice, aby něco znamenal. Je tady dost možností a já bych přála mladým lidem, aby se podle svých schopností dostali co nejvýše.“

Znělka na konec (Yiruma – Do you – 3:33- do ztracena)